

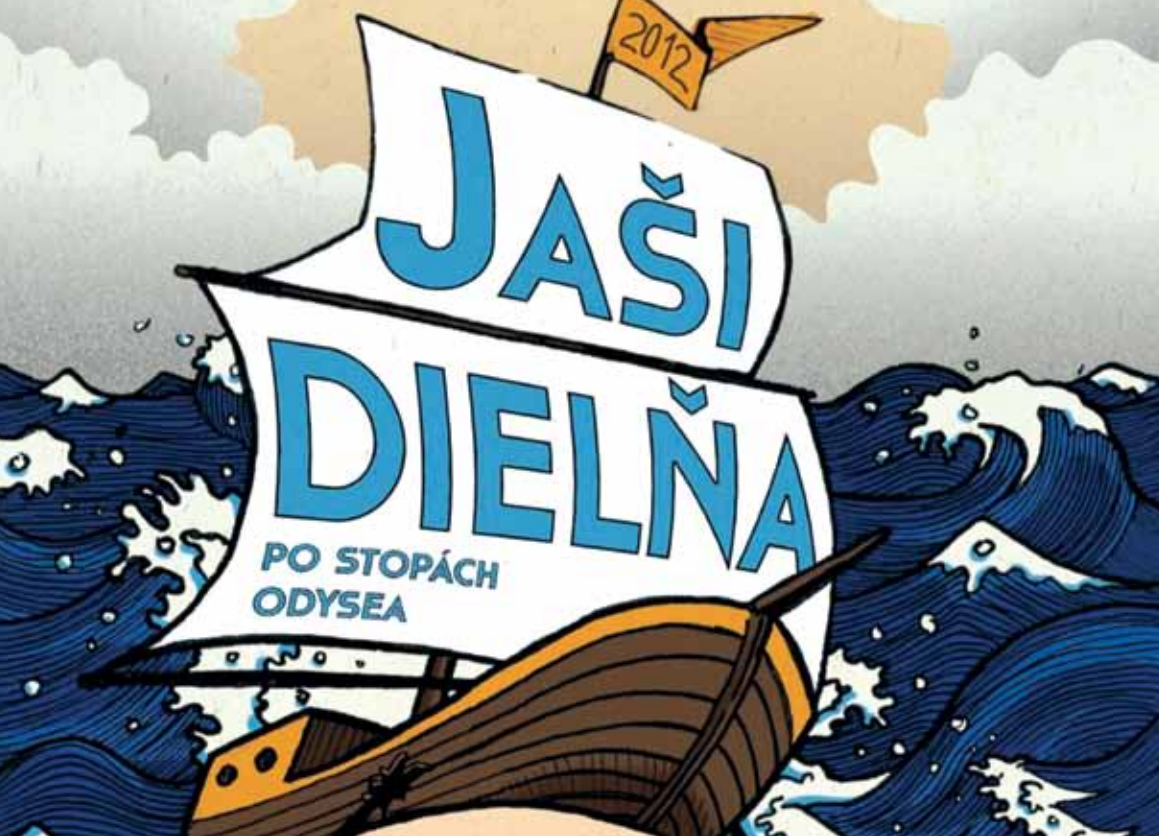
TO SME MY

časopis mladých ľudí
zo ZPMP v SR
a ich priateľov

1_2012

ZPMP v SR, Heydukova 25, 811 08 Bratislava
tel.: 02/6381 4968
e-mail: zpmpvsr@zpmpvsr.sk
www.zpmpvsr.sk

Poznáte príbeh antického hrdinu Odyssea? Desať dlhých rokov putoval, pokiaľ sa z Tróje dostal domov. Zažil mnohé dobrodružstvá, odolával pokušeniam, bojoval s obrami aj so sebou. Vyberieme sa v jeho stopách a snáď nájdeme odvahu a nadobudneme skúsenosti, ktoré nás budú sprevádzať aj na našej životnej ceste.

Nadácia Krajina harmónie v Žiline Vás pozýva v spolupráci s mestom Žilina, so svojimi partnermi a donormi na 23. ročník medzinárodného festivalu tvorivosti a fantázie

Jašidielňa 2012

pre mladých ľudí s postihnutím a bez postihnutia
Žilina 5., 6., 7. september 2012

Príspevok 25 Eur na osobu je potrebné uhradiť na účet číslo 76539 432/0200 do 30. júna 2012, špecifický symbol 092012 (v poplatku sú zahrnuté náklady na ubytovanie, stravu a program počas festivalu)

Návratky posielajte do 15. júna 2012 na adresu nadácie:

Nadácia Krajina harmónie, Predmestská 24, 010 01 Žilina

Naše telefónne čísla: 041-5006944 (aj faxové číslo)

041-500 69 42, 0905-950 270, 0905-988 513

Naša e-mailová adresa: nkh@slovanet.sk

Webová stránka: www.nkh.sk

Na redakčnej rade sa stretli: Miroslava Vávrová, Adriena Pekárová, Iveta Mišová, Martina Jarolíňová
Na príprave čísla sa spolupodieľali: Zuzana Martinská, Roman Milčo, Richard Drahovský, Tereza Rachelová, Darina Krihová, František Tóth, Zuzana Dvořáková, Jana Kucharíková, Katarína Barboráková, Róbert Fatura, Róbert Gondek, Katarína Horňáčiková, Milan Jakl, Rajmund Knopp, Marián Kuka, Barbora Neuschlová, Silvia Segešová, Grafický dizajn: Zuzana Chmelová, Tlač: POLYGRAFICKÉ CENTRUM, www.polygrafcentrum.sk
Adresa redakcie: ZPMP v SR, Heydukova 25, 811 08 Bratislava, tel.: 02/6381 4968, e-mail: zpmpvsr@zpmpvsr.sk
Vydanie časopisu finančne podporilo: Ministerstvo kultúry SR, Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny SR
Registrované MK SR č.2742/08.

strana 1 • Editoriál
strana 2-7 • Z každého rožka troška
strana 8-11 • Polopate
strana 12-13 • Sebaobhajovanie
strana 14-15 • Deň krivých zrkadiel 2012
strana 16 • Posledná strana

MILÍ PRIATELIA, KAMARÁTI ČASOPISU TO SME MY!

Máme za sebou jedno z najdlhších období roka, a to je zima.
Určite ste si ju užili čo najlepšie!
Veríme, že sa s nami podelíte o svoje krásne zážitky.

Ani sme sa nenazdali a je tu najkrajšie obdobie roka – leto!
Je to čas dovoleníek, naberania nových síl a zážitkov.

Určite ste zvedaví, čo nové a zaujímavé sme si pre vás pripravili.
Prinášame vám veľa zaujímavých článkov, rôznych príspevkov
a mnoho iného čítania.

Napríklad na strane 4 a 5 sa dočítate o tom, ako to vyzerá
v Prezidentskom paláci.

Na strane 12 a 13 vám zasa prinášame reportáž z víkendového
pobytu sebaobhajcov.

Veríme, že sa vám pri čítaní budú vynárať pekné spomienky
na akcie prežité spolu s nami.

Dovoľte mi vám v mene mojom aj celej redakcie popriať
veľa slnka, vody a pekných zážitkov.

Váš Richard

MOJA CESTA DO EGYPTA

Cesta bola veľmi dlhá a lietadlo meškalo viac ako dve hodiny. Pristáli sme na letisku v Hurghade. Odtiaľ sme ešte išli dve hodiny autobusom. Bolo tam krásne. Veľmi čisté a krásne parky. Všade plno kvetov a palmy. Večer to bolo tiež pekné, lebo všetko bolo osvetlené. Kúpali sme sa v Červenom mori, ale málo, lebo more bolo dosť studené. S Ľudmilkou som zbierala mušle, ale bolo ich málo. Boli tam aj medúzy, ale také neškodné. Chodili sme na nealko pivo a rozprávali sme sa. Videla som veľa krásnych vtáčikov. Aj som ich fotila. Egypťania boli dobrí, usmievaví... Ale stačilo, také teplo neznášam. Radšej pôjdem do Terchovej alebo do Podhájskej. Veľa som fotila. Bola tam socha faraóna, mám ho odfoteného. Tiež tam bola ťava, na chrbte vozila deti. Dovolenku som dostala od tety Ľudmilky a Peťka k mojím päťdesiatym narodeninám. Spoločne sme ich oslavovali. Patrí im moje veľké ĎAKUJEM.

Zuzka Dvořáková

O JEDNOM RUŠNOM DNI V IMPULZE

Vo štvrtok, 29. marca 2012 sme mali v Impulze výnimočný deň. Prišli nás navštíviť priatelia z rôznych európskych krajín. Hneď ráno o deviatej hodine prišli hostia z Česka. Popozerali si naše výrobky a my sme im poukazovali náš Impulz. Ostatní hostia prišli o troška neskôr, lebo sa im pokazil autobus.

Z KAŽDÉHO ROŽKA TROŠKA

Naša pani riaditeľka ich všetkých privítala. V relaxačnej miestnosti sme im ponúkli občerstvenie – kávu, malinovku, kofolu a bábovku. Najprv vystúpila Mirka Vavrová. Porozprávala im o centrále Združenia na pomoc ľuďom s mentálnym postihnutím. Potom si pozreli video o našom Impulze, ktoré im premietala naša vedúca Janka. Neskôr si hostia mohli vyskúšať to, čomu sa v Impulze venujeme. Maľovali štvorlístky, robili náramky priateľstva a maľovali spoločne na veľké plátno. Každá krajina mala jednu časť. Mohli namaľovať to, čo si myslia, že nás všetkých spája. Veľmi sa im to podarilo. Ďalej si mohli vyskúšať aj výrobu sviečok a smaltových príveskov. V stolárskej dielni rezali na lupienkovej pílke a pozerali sa na prácu našich šikovných zamestnancov. O pol jednej sa naobedovali. Pohostili sme ich domácou kapustnicou, bryndzovými haluškami a medovou tortou.

Potom išli naspäť do hotela. Všetkým sa im u nás v Impulze veľmi páčilo a aj my sme mali radosť, že nás navštívili. My sme zatiaľ poupratovali a začali sme sa pripravovať na naše predstavenie. V tento deň nás totiž čakal aj náš kultúrny program »Urobme radosť sebe aj iným«. Pozvali sme si veľa priateľov a známych. Program sa začal o piatej v Kultúrnom dome Lúky v Petržalke. V prvej časti sme vystupovali my, Impulzáci. Predviedli sme tanec »Oslava Slnku«. Hrala nám živá hudba a v pozadí sa premietali maľby, ktoré sme si dopredu pripravili. Ďalej vystupovali žiaci zo škôl, klienti z Kampina, tanečníci z Harmatanca a hráči na saxofón. Predstavenie dopadlo výborne, páčilo sa mi. Keď skončilo, išli sme všetci na recepciu, ktorá bola na druhom poschodí.

Zuzka Martiniská

Z KAŽDÉHO ROŽKA TROŠKA

Pár slov na úvod...

Janka sa po niekoľkých rokoch opäť vrátila do DSS Rosa a veľmi sa z toho teší. Predtým sa tam v OU vyučila za záhradníčku a teraz ju prijali do pracovnej skupiny. Venuje sa najmä práci v záhrade – veľmi ju to baví a má radosť z toho, že môže byť užitočná. Vždy chcela takú naozajstnú prácu a konečne sa jej splnil sen. Páči sa jej pracovať vonku.

Počas zimného obdobia, keď bolo vonku chladno, záhradníci sa starali najmä o črepníkové kvety a robili rôzne práce v interiéri. Raz do týždňa im majstri odborného výcviku pani Bednáriková a pán Červenka zorganizovali aj iné zaujímavé činnosti a pekné akcie – napríklad návštevu Prezidentského paláca, Úradu vlády SR, Parlamentu a exkurzie v Slovenskom hydrometeorologickom ústave a u požiarnikov v Dúbravke.

Jankina mama – Anna

A teraz už nechajme Janku, aby nám porozprávala o svojom zážitku...

MÔJ VEĽKÝ ZÁŽITOK – NÁVŠTEVA V PREZIDENTSKOM PALÁCI

Koncom januára sme boli s DSS Rosa na návšteve v Prezidentskom pláci. Vonku pred palácom sme videli strážcov, oblečených do pekných uniforiem. Stáli nehybne, hoci bol veľmi chladný, mrazivý deň. Hneď pri príchode sme museli prejsť bezpečnostnou kontrolou, či nemáme zbrane alebo ostré predmety.

Privítal nás sprievodca.

Najprv nás zaviedol do výstavnej siene na prízemí, kde sa vystavujú obrazy. Je odtiaľ krásny výhľad na prezidentskú záhradu.

Z KAŽDEHO ROŽKA TROŠKA

Potom nám ukázal schodište – sú tam pekné sochy, ktoré znázorňujú štyri ročné obdobia.

Zaujal ma aj veľký krištáľový luster. Vyšli sme hore schodmi do veľkej sály, ktorá je určená na slávnostné príležitosti.

Steny sú vyzdobené pozlátenými ornamentmi a na stenách sú krásne obrazy.

Kedysi to bola tanečná sála, kde sa konali bály, ale prijímali sa tam aj všelijaké slávne osobnosti.

Sprievodca nám ukázal podpisovú knihu, kde sa podpisujú významní hostia.

Bol tam dokonca aj britský kráľovský pár – kráľovná Alžbeta II. s manželom Filipom.

Pri prehliadke sme mali možnosť pozrieť si reprezentačné i pracovné priestory.

Veľmi sa mi páčil Zlatý salón a pracovňa, kde nás prijala manželka pána prezidenta, prvá dáma Slovenskej republiky, pani Silvia Gašparovičová. Veľmi sme sa tešili, že si našla pre nás čas.

Aj sme sa s ňou porozprávali a urobili si spoločnú fotografiu.

Nakoniec sme navštívili kaplnku.

Drevený oltár v nej vyrezal jednoruký rezbár, ktorý prišiel o ruku a nohu pri práci v bani.

Keď sme odchádzali z paláca,

videli sme opäť prezidentskú stráž.

Predviedla slávnostný pochod.

Sledovali sme aj výmenu stráží.

Hoci bolo zima a cestou sme premrzli, ani sme to necítili. Boli sme veľmi šťastní a spokojní, a ešte dlho sme sa rozprávali o tom, čo sme zažili.

Janka Kucharíková

NAŠA VÝSTAVA KAMPINO ART

(19. 4. - 3. 5. 2012)

Celé sa to začalo takto: rozhodli sme sa urobiť výstavu našich kampaňáckych obrazov, ktoré sme namaľovali. Začali sme s tetou Ankou kresliť, vytvárať obrázky. Išlo nám to ľahko, lebo nás to bavilo. Páčilo sa nám, že to bolo také živé, farebné, veselé. Okrem maľovania sme lepili kúsky látky na obrazy, aby boli pekné. Keď sme mali práce hotové, mohli sme ich odniesť na výstavu. Na našu výstavu sme pozvali aj rodičov. Vytvorili sme pre nich plagát, ktorý sme dali dole na nástenku. Tam si každý mohol prečítať, kde bude naša výstava. Pekne sme sa obliekli a potom šup na otvorenie výstavy. Bolo nás tam dosť. Prihovor mala

Autori článku: Katka Barboráková, Robko Fatura, Robko Gondek, Katka Horňačiková, Milan Jakl, Rajmund Knopp, Marián Kuka, Barborka Neuschlová, Silvia Segešová

DEŇ DETÍ V KAMPINE

»NESNÍVAJME SVOJ ŽIVOT, ALE ŽIME SVOJE SNY.«

Práve týmto mottom by sme mohli vystihnúť našu kampaňácku akciu, ktorá bola oslavou Dňa detí. Do programu sa zapojili všetci, či už svojou pomocou pri prípravách, milým úsmevom, objatím, súťažením, spevom, tancom. Posledný májový deň patril nám všetkým.

teta organizátorka, naša pani riaditeľka Janka, teta Anka a aj my – Silvika Segešová, Katka Barboráková, Barborka Neuschlová. Rozprávali sme o tom, ako sa nám maľovalo. Bola s nami aj teta Marianka, Riško, Nikolka a Tomáš. Prišla nás podporiť Robkova mamina, Silvikin ocino, Milankova sestra, Rajkova teta. Páčilo sa nám ako sme sa fotili. Pohostenie bolo tiež dobré. »Mne sa páčilo slnko, ktoré som namaľovala. Mala som z neho radosť.« **Barborka** »Páčilo sa mi, ako sme si prezerali všetky obrázky.« **Silvika** **Robkovi G.** sa výstava páčila, pretože bola veľmi veselá. Všetci spolu sme sa pekne rozprávali. Rozlúčili sme sa a vrátili do Kampina. Počas večera sme ešte spomínali na pekne strávený deň.

Z KAŽDÉHO ROŽKA TROŠKA

Pozvali sme medzi nás aj našich kamarátov. Okrem iného naše pozvanie prijala aj speváčka Kristína, jej pesničky často počúvame, tancujeme na ne a našim veľkým snom bolo ju spoznať aj osobne.

Keďže názor našich klientov je pre nás veľmi dôležitý, spýtali sme sa niektorých z nich, ako hodnotia túto akciu, čo si z nej odnášajú. Ponúkame vám názory niektorých z nich: **Barborka:** »Páčila sa mi speváčka Kristínka, ako sme hľadali poklad, fúkali balóny. Tancovala som a bolo veselo. Starala som sa aj o kamaráta Štefana. Páčilo sa mi, ako sme sa fotili.«

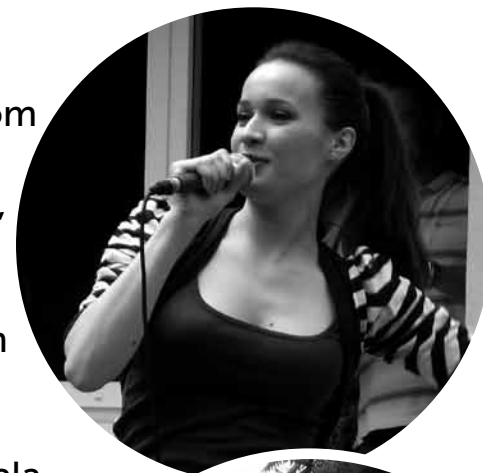
Robko G.: »Spieval som Čaba neblázni, Ovocníčkov. Tancoval som so Zuzkou a bolo to pekné. Počúval som Kristínku, papal guláš, žemľu, koláčiky.«

Maroško K.: »Pili sme džúsik, počúvali sme Jacksona, spievala nám Kristína, jedli sme koláče, bola zábava, vystupoval som a veľmi sa mi páčilo.«

Katka B.: »Mala som výborný deň, dávali sme druhým deťom súťaže. Deti z iných škôl nám zarecitovali, zaspievali. Dostali sme koláče, guláš. Poobliekali sme sa a pekne privítali Kristínu. Ja som aj spievala a dostala podpis od speváčky. Aj sme sa fotili s Kristínkou, odovzdali jej darček.«

Milan: »Dal som Kristínke veľký kvet, podpísala moje cédečka, skoro som plakal, lebo som bol smutný, že musela od nás odísť. Páčil sa mi jej koncert. Bavili ma pečiatky, ktoré sme dávali na stanovišti, kde sa hľadal poklad. Chutil mi guláš, koláče. Prijemné bolo vítanie Kristíny. Zábava bola pekná. Spieval som aj spolu s Katkou, Rajkom, Marošom.«

Autori článku: Nikoleta Cigaňová, Robko Gondek, Milan Jakl, Katka Horňačiková, Katka Barboráková, Barborka Neuschlová, Rajmund Knopp, Robko Fatura, Marián Kuka, Roland Furst

V TEJTO RUBRIKE PÍŠEME O ZLOŽITÝCH VECIACH. ALE TAK, ABY STE IM HRAVO POROZUMELI.

Minulý rok sme začali v našom časopise predstavovať veľmi dôležitý zákon.

Volá sa Dohovor o právach osôb so zdravotným postihnutím.

Tento zákon platí na Slovensku od roku 2010.

O čom sa v ňom píše?

Napríklad aj o domove a rodine.

Článok 23

REŠPEKTOVANIE DOMOVA A RODINY

Ľudia s postihnutím majú právo uzatvoriť manželstvo.

Ľudia s postihnutím majú právo založiť si vlastnú rodinu.
Môžu mať vlastné deti.

Môžu sa rozhodnúť, koľko detí budú mať a kedy ich budú mať.

Aby sa mohli rozhodnúť dobre, potrebujú informácie.

Tieto informácie musia byť dobre zrozumiteľné.

Náš štát musí zaistiť, že ľudia s mentálnym postihnutím dostanú podporu pri výchove svojich detí.

Nikto im nesmie urobiť žiadnu operáciu, aby nemohli mať deti.

Jedine, že by si to sami priali.

Deti s postihnutím by mali vyrastať so svojimi rodičmi.
Náš štát by mal podporovať rodiny s deťmi s postihnutím.

Deti nemôžu byť rodičom odobrané len preto, že majú nejaké postihnutie.

Alebo preto, že ich rodičia majú nejaké postihnutie.

Čo si o článku myslia Darinka, Terka, Rišo a Ferko?

Darinka

Premýšľala som.

Keby som mala deti, pomohli by mi s nimi rodičia?

Mohla by som potom bývať so sestrou?

Ona sa o mňa starala, keď som bola malá.

Tak by sme si mohli navzájom pomáhať.

Rodičia mi povedali, že áno. Že by mi pomohli.

Ale viacej sa budem musieť starať ja, lebo by to boli moje deti.

Uvedomujem si, že starať sa o deti nie je také ľahké.

Treba im prať, žehliť, variť, zabezpečiť im bývanie, starať sa o ne, keď sú choré.

Niektoré veci z toho neviem.

Aj sestra mi povedala, že áno.

Že by mi pomohla.

Ale v prvom rade by som sa mala postarať o svoje dieťa ja sama.

Terka

Ľudia s postihnutím majú právo uzatvárať manželstvo.

Ale ja som sa s tým v našej Slovenskej republike ešte nestretla.

Áno, majú právo na vlastnú rodinu. Aj s deťmi.

Môžu mať vlastné deti. Niektorí ich chcú mať.

Majú právo sami sa rozhodnúť, koľko detí budú mať.

Podľa mňa by mali mať toľko, aby ich mohli sami užiť.

Moja mama hovorí, že postihnutí by nemali mať deti, lebo to stojí veľa peňazí a je s nimi veľa roboty.

Ľuďom, ktorí majú postihnutie a chcú mať rodinu a deti, by mal štát pomôcť pri výchove detí.

Tehotné ženy by napríklad mali chodiť na kurzy pre tehotné mamičky.

Tam sa učia postarať o dieťa.

Keď sa narodí dieťa, matka by ho mala vedieť prebaľiť, nakrmiť, ošatiť, učiť, keď plače.

Ďalej by mala vedieť, kedy je choré, hrať sa s ním.

Ak nevie tieto veci, tak si môže zavolať opatrovatelku, alebo svojich rodičov, aby ju to naučili.

Ďalej si myslím, že žiadnemu človeku nesmú urobiť žiadnu operáciu bez jeho súhlasu.

A je jedno, či je zdravý alebo má postihnutie.

Ak má niečo podpísať, tak si to musí prečítať.

A doma porozmýšľať, či to podpíše alebo nie.

Deti, ktoré sa narodia s postihnutím, by mali vyrastať s rodičmi.

Štát by nemal postihnutým rodičom zobrať dieťa. Mal by ich naučiť, ako na to, aby sa o dieťa vedeli postarať sami.

Rišo

Každý človek s postihnutím má právo sa oženiť alebo vydať.

Aj ľudia s postihnutím majú právo mať deti!

Musia sa dohodnúť s partnerom, koľko chcú mať detí.

Deti do 18 rokov by mali vychovávať ich vlastní rodičia.

Ja by som nechcel, aby sa o moje deti staral niekto iný ako ja.

Nechcel by som, aby mi ich niekto zobral.

Ferko

Čo potrebuje rodina s dieťaťom s mentálnym postihnutím?

Potrebuje poradenstvo, informácie.

Potrebuje osobnú asistenciu.

Potrebuje podporu, aby mohla dať dieťaťu čo najviac.

Napríklad peniaze na zabezpečenie zdravotnej starostlivosti a zdravotných pomôcok.

Kde hľadať túto pomoc?

Napríklad u ľudí, ktorí majú takú istú situáciu.

Alebo napríklad v ZPMP v SR.

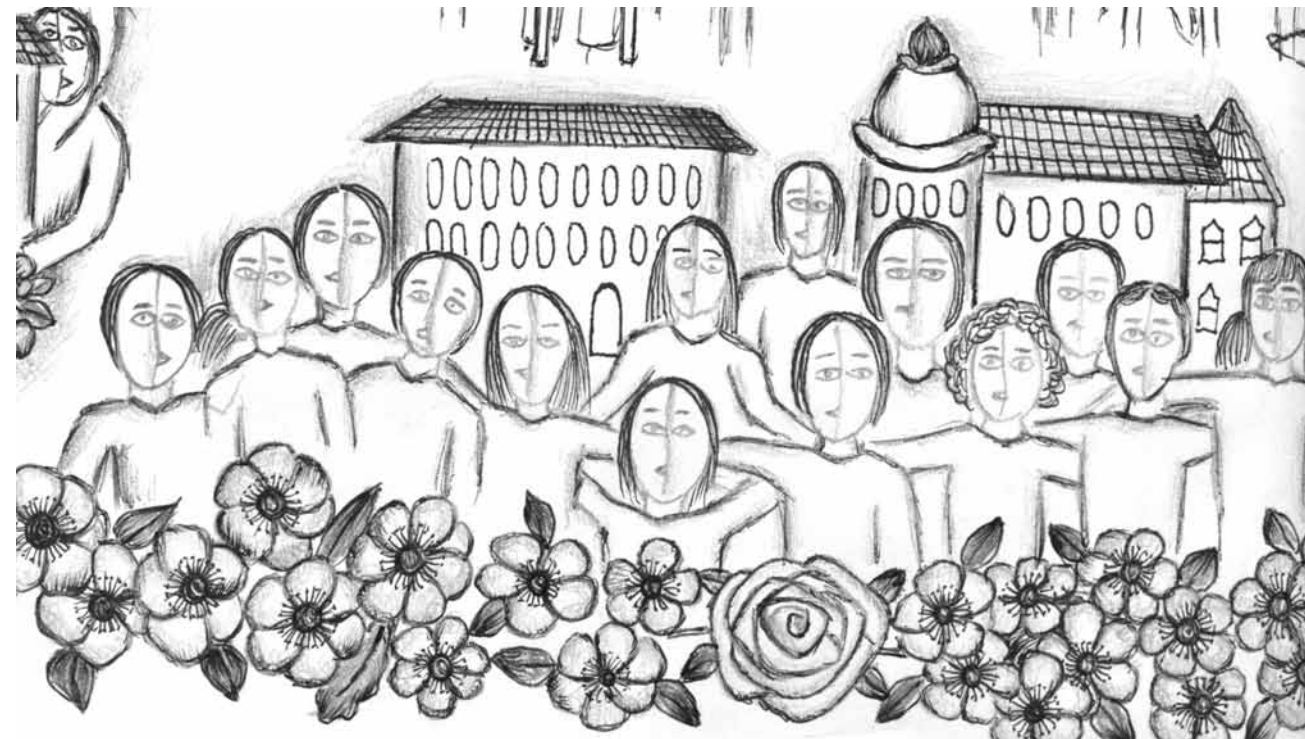
POLOPATE

Ľudia s postihnutím väčšinou nemôžu viesť samostatný život. Prečo?

- Verejnosť sa na nich pozerá odmietavo.
- Verejnosť má predsudky voči ľuďom s mentálnym postihnutím.
- Nemajú dostatok peňazí na to, aby zabezpečili a užili rodinu.
- Rodičia im to nechcú dovoliť.
- Ľudia s mentálnym postihnutím sú často zbavovaní spôsobilosti na právne úkony. Bohužiaľ ich ešte stále zatvárajú do ústavov.
- Nevedia si sami kúpiť byt. Majú obmedzené možnosti získania úveru, lebo majú malý mesačný príjem.

Za názor ďakujeme Darinke Krihovej, Rišovi Drahovskému, Ferkovi Tóthovi.

Ferko Tóth je zároveň autorom čierne-bielych obrázkov, ktoré môžete vidieť pri tomto článku.

POLOPATE

VÍKEND SEBAOBHAJCOV V MODRE

Stretnutie sebaobhajcov – to nemusí byť len hodinka a pol vo vzdelávacej miestnosti.

Môže trvať napríklad aj celý víkend.

A môže sa konať na chate.

Presne takéto stretnutie sme si so sebaobhajcami nedávno dopriali.

Posledný aprílový víkend sme sa stretli na chate Zuzana v Modre – Harmónii.

Hneď po príchode na chatu sme si rozdelili úlohy.

Bolo treba pripraviť olovrant a nanosiť drevo na večerný táborák.

Časom sa objavili aj ďalšie zodpovedné úlohy, ktoré bolo treba plniť.

Napríklad umyť si po sebe špinavý riad...

V kuchyni sme sa za ten víkend vystriedali hádam všetci.

Veď keď sme chceli jesť, museli sme si to aj navariť.

Celý víkend sme pracovali s témou »zodpovednosť«.

Rozprávali sme sa, riešili úlohy, trochu sa hrali.

Tému sme rozoberali z viacerých strán.

Hovorili sme o zodpovednosti za svoje zdravie.

Ďalej sme hovorili o zodpovednosti za miesto, kde žijeme.

A tiež o zodpovednosti za prírodu okolo nás.

Premýšľali sme aj nad tým, či vieme prebrať zodpovednosť za svoje rozhodnutia.

Napríklad, keď sa rozhodneme, že všetky svoje peniaze minieme na kofole...

Zistili sme, že zodpovedné hospodárenie s peniazmi, to nie je len tak.

Naše zamyslenie k tejto téme sme si nahrali.

Aby sme sa k nemu mohli neskôr vrátiť.

A aby sme sa o ne mohli podeliť.

SEBAOBHAJOVANIE

Vzniklo 6 videí, ktoré nájdete na našej webovej stránke: www.sebaobhajovanie.sk.

Ako si na víkendovku spomína Rišo Drahovský?

Celý víkend bol zameraný na zodpovednosť v rôznych oblastiach. Napríklad príroda, zodpovednosť sám za seba, za iných a podobne.

Ale v niečom sa tento víkend od tých, čo som už zažil, líšil. A to v tom, že sme si sami varili.

Bola to výborná skúsenosť – zasa sa niečo nové naučiť.

Mne osobne dal tento víkend ešte jednu skúsenosť.

Bol som po prvýkrát oslovený, či by som nechcel ísť na víkend ako asistent.

Ani na sekundu som nezaváhal.

Bola to pre mňa nová skúsenosť ktorá mi ukázala tú obrovskú zodpovednosť a prípravu na to, aby všetko klapalo tak, ako má.

Veľmi pekne za túto skúsenosť ďakujem.

Ak bude v budúcnosti taká možnosť, tak pôjdem do toho s vami zas.

Mirka Vávrová

NADÁCIA PRE DETI SLOVENSKA

CHILDREN OF SLOVAKIA FOUNDATION

citi

Tento víkendový pobyt sa uskutočnil vďaka podpore z projektu BUS, ktorý organizuje Nadácia pre deti Slovenska a vďaka podpore z programu »Pomôžme dobrou rásť«, ktorý v Európskom roku dobrovoľníctva vyhlásil slovenský europoslanec Miroslav Mikolášik.

VÝROČNÝ DEŇ – DEŇ KRIVÝCH ZRKADIEL

Začal sa deň, konkrétne 12. jún. Pre mnohých možno jeden z tých obyčajných, nie však pre Združenie na pomoc ľuďom s mentálnym postihnutím v Dunajskej Strede.

Prečo je tento deň pre naše združenie výnimočný? Deň krivých zrkadiel je deň, keď si pripomíname založenie ZPMP na Slovensku.

Aby sa širokej verejnosti dostalo do povedomia, čím je tento deň výnimočný, konala sa verejná finančná zbierka. Keďže sme nezisková organizácia, tak sa k peniažkom dostaneme napr. takýmto spôsobom.

Prostredníctvom zbierky sme chceli ľudí informovať o existencii ľudí s mentálnym postihnutím v našom meste. A tiež o tom, že je združenie, ktoré stojí na ich strane a bojuje za zlepšenie životných podmienok. So zbierkou nám ochotne pomohli milí a vždy pre dobrú vec zapálení dobrovoľníci z miestnych gymnázií. Ráno prišli plní elánu a po potrebných formalitách sa rozdelili na päť skupín a zobrali si okrem pokladničiek aj darčeky a kopu informačných letáčikov. Rozdelili si úseky a vyrazili do ulíc mesta Dunajská Streda.

Vyzbrojení úsmevom oslovovali dobrovoľníci okoloidúcich a tlmočili im poslanie združenia. Verili, že sa im to zapáči a svojím skromným finančným darom podpora cieľe, ktoré povedú k zlepšeniu situácie ľudí s mentálnym postihnutím a ich rodinám.

Roman Milčo

Deň krivých zrkadiel sa v roku 2012 nekonal len v Dunajskej Strede.

Viac informácií o tomto podujatí nájdete v časopise Informácie 1-2/2012.

My vám ešte ponúkame pár fotiek z bratislavského Dňa krivých zrkadiel.

Redakcia To sme my

DEŇ KRIVÝCH ZRKADIEL 2012

Združenie na pomoc ľuďom
s mentálnym postihnutím v SR
v spolupráci
so Združením na pomoc ľuďom
s mentálnym postihnutím Nitra
a Ponitrianskym múzeom v Nitre

Vás srdečne pozývajú na výstavu

17. ročníka súťažnej prehliadky výtvarných
prác ľudí s mentálnym postihnutím

VÝTVARNÝ SALÓN ZPMP 2012

pod záštitou ministra kultúry SR
Mgr. Mareka Mad'ariča

Prehliadky výtvarnej tvorby ľudí s mentálnym
postihnutím priťahujú pozornosť už 17 rokov!
Stovky kresieb, malieb, keramických a textilných
dielok sa predstavovali každoročne najskôr
v Bratislave, ale v posledných rokoch aj
v Trenčíne, Martine, Malackách, Dunajskej
Strede, vo Vranove nad Topľou, v Bratislave
a minulý rok v Poprade. Tento rok sa súťažná
prehliadka uskutoční v Ponitrianskom múzeu
v Nitre.

Príďte sa pozrieť na výtvarné nadanie, fantáziu
a tvorivosť ľudí s mentálnym postihnutím.
Témou tohtoročnej výstavy je: **»Najkrajšie
miesto na svete«.**

Ocenenia za najlepšie práce budú udelené
na vernisáži výstavy v piatok 7. 9. 2012
v Ponitrianskom múzeu v Nitre, Štefánikova
trieda 1, 949 01 Nitra. Výstava bude trvať
až do 4. 10. 2012.

POSLEDNÁ STRANA

Zuzka Dvořáková má výstavu

Galéria v čakárni

bývalá Evanjelická nemocnica,
vchod z Bradlianskej ulice,
ordinácia MUDr. Petra Belana

pondelok 21. mája 2012 o 17.00

Zaspieva **Katka Feldeková**
a KaFe band

uvedie Miroslav Cipár

